

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De persecutione quae sub Nerone accidit, in qua Petrus & Paulus Romae
martyrio pro pietate condecorati sunt. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

De persecutione quae sub Nerone accidit, in qua Petrus & Paulus Romae martyrio pro pietate condecorati sunt.

CAP. XXIIII.

IAm verò Nero simul ac imperium suum erat firmè corroboratum, ad impios & nefarios conatus toto pectore incubuit: atque ad ipsum verum cultum & pietatem in Deum omnium rerum authorem oppugnandâ seipsum fortiter armavit. Cæterum qualis hic tandè fuerit, quantaq; improbitate nobilitatus, non est præsentis quidem otij & temporis perscribere: Sed qui voluerit, poterit ex multis scriptoribus, qui eius res gestas historiis suis accuratissimè tradiderunt, hominis importunæ insanix feritatem facilè cognoscere. Qua quidem exagitatus infinitorum penè hominum cædes, nulla habita ratione, machinatus, eò crudelitatis proruit, vt ne ab interitu quidem maximè necessariorum, & summa sibi amicitia coniunctorû cruentas manus abstineret. Nam matrè, fratres & vxorem, cum aliis infinitis sibi generis vinculo coniugatis, perinde atque hostes & inimicos, variis mortium generibus affectit, verùm ad omnia eius scelera hoc vnum deesse videbatur, quo tanquam titulo insigniri debuerat, quod scilicet primus ex imperatoribus Romanis, religiosi cultus, qui sacro numini tribuitur, hostis infestus declararetur. Cuius Tertullianus Latinus scriptor, sic ferè facit mentionem. Consulite, inquit, vestros commentarios, illic reperietis, primum Neronem in hanc sectam, tum maximè Romæ orientem, Cæsariano gladio ferocissè. Sed tali dedicatore damnationis nostræ gloriamur? Qui enim scit illum, intelligere potest, non nisi aliquod bonum grande à Nerone damnatum. Iste igitur, qui hoc pacto infestissimus Dei hostis primus prædicatus fuit, ad apostolos etiam trucidandos incitabatur. Paulum proinde Romæ eo regnante, securi percussus, & Petrum etiâ suffixû cruci, historiarum monumentis pro ditum est. Quinetiam insignis ac testata Petri & Pauli inscriptio, quæ in cæmeteriis Romæ, ad hoc vsque tempus manet, huius rei gestæ fidem facit. Atque hæc ita se habere, confirmat itidem yir ecclesiasticus, Gaius nomine (qui

Tert. in apol. aduersus gentes.

EVSEBII HISTORIAE

(qui Zephyrini Pontificis Romani tēporibus vixit) inq̄;
disputatione scriptis prodita, quam cum Proclo Cata
Phrygum h̄eresis & opinionis patrono habuit, eadem
ipsa de locis, vbi sacra apostolorum (quos supra citauimus)
tabernacula locabantur, asserit. Ego, inquit, apostolorum
trophæa perspicue possum ostendere. Nam si lubet
in vaticanium proficisci, aut in viam, quæ Hostiensis
dicitur, te conferre, trophæa eorum, qui istam ecclesiam
suo sermone & virtute stabiluerūt, inuenies. Porro Dionysius
Corinthiorum episcopus illos ambos martyrium eodem
tempore pertulisse. Sic ad Romanos scribēs cōmemorat.
Petrū & Paulum, qui Romanos & Corinthios, primum
in ecclesiam Christi inseruerunt, prudenti quadam
admonitione impulsī, in vnum locum conclusistis. Nam
ambo cum & nostram Corinthi & vestram Romæ ecclesiam
fundassent, & eiusdem doctrinæ præceptis, tum nostros
animos, tum vestros imbuisset, eodem tempore pariter
martyrium subierunt. Atque ista hoc loco intexuimus,
quò rei gestæ maior certiorq̄; adiungatur fides.

*Quomodo Iudæi infinitis malis exagitati sunt, & quomodo
postremum bellum Romanis intulerint.*

CAP. XXV.

Iosephus rursus vbi permulta de clade, quæ vniuersam
Iudæorum gentem oppresserat, disseruerit, narrat his
propemodum verbis quo pacto, præter alios complures
homines plebeios, infiniti ex illis, qui erant apud Iudæos,
in summo honoris gradu locati, cæsi verberibus à
Floro in crucem acti essent. Hic verò Iudææ præfectus
tum fortè fuit, cum bellum Iudaicum duodecimo anno
Neronis imperij erat concitatum. Deinde idem scriptor
propter quandam Iudæorum seditionē Cæsareæ ortam
ait, adeo grauem & pestiferum tumultum passim per totam
Syriam peruasisse (dum Iudæi ex suis hominibus ciuitatem
quanque incolentibus tanquam ex capitalibus inimicis
extinguebantur) vti ciuitates corporibus inhumatis
refertas: senes mortuos simul cum infantibus miserabiliter
proiectos, mulieres omni integumento, quod
ad pu-